

af bestemmelsen er udtryk for en egentlig undtagelse fra bevisumiddelbarhedsprincippet. En person, som har afgivet forklaring ved anticiperet bevisførelse efter retsplejelovens § 747, vil således – hvad enten der er tale om en sigtet, en medsigtet eller et vidne – også skulle afgive forklaring for den dømmende ret under domsforhandlingen efter reglerne herom i retsplejeloven. I en række tilfælde vil den protokollerede forklaring fra den anticiperede bevisførelse efter retsplejelovens § 877, stk. 2, nr. 2 og 3, kunne benyttes under domsforhandlingen, navnlig ved såkaldt forehold, men dette ændrer ikke ved, at den pågældende vil skulle afhøres på normal måde under domsforhandlingen.

Om den foreslåede bestemmelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 (retsplejelovens § 747).

8. Kompenserende foranstaltninger

8.1. Behandlingen af isolerede arrestanter

8.1.1. Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 776 fastsætter justitsministeren nærmere regler om behandlingen af varetægtsarrestanter. For arrestanter, der er isoleret efter rettens bestemmelse, fastsættes særlige regler om øget personalekontakt, særlig adgang til eneundervisning og bestemte typer af arbejde samt tilbud om regelmæssige og længerevarende samtaler med præster, læger, psykologer eller andre, jf. § 776, 2. pkt.

I kapitel 25 (§§ 82-86) i bekendtgørelse nr. 897 af 6. november 2003 om ophold i varetægt (varetægtsbekendtgørelsen) er der fastsat nærmere regler om varetægtsarrestanter i isolation.

Det følger af disse regler bl.a., at varetægtsarrestanter, som er isolerede efter rettens bestemmelse, skal vejledes udførligt om de særlige rettigheder og tilbud, der tilkommer dem som isolerede.

Med henblik på at mindske den særlige belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred, som er forbundet med isolation, påhviler det personalet løbende at være særligt opmærksom på, om isolerede varetægtsarrestanter har behov for øget personalekontakt, tilsyn af læger, herunder en psykiater, udvidet adgang til besøg mv., og særligt i forhold til varetægtsarrestanter, som undergives længerevarende isolation, påhviler det personalet at være opmærksom på, at dette behov øges i takt med varigheden af isolationen, jf. varetægtsbekendtgørelsens § 82.

Af reglerne i varetægtsbekendtgørelsen følger det endvidere, at varetægtsarrestanter, som er isolerede efter rettens bestemmelse, skal have tv stillet gratis til

rådighed, jf. bekendtgørelsens § 83. De bør endvidere have tilladelse til besøg mindst en gang ugentligt, jf. bekendtgørelsens § 84. Besøgstiden må ikke være kortere end 1 time, og længerevarende besøg skal tillades i det omfang, forholdene tillader det.

Efter bekendtgørelsens § 85 skal varetægtsarrestanter, som har været isolerede efter rettens bestemmelse i mere end 14 dage, under fortsat isolation tilbydes regelmæssige og længerevarende samtaler med f.eks. præst, læge eller psykolog. Denne gruppe isolerede skal endvidere tilbydes særlig adgang til eneundervisning og arbejde, herunder anden godkendt aktivitet, som kan medvirke til at mindske den særlige belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred, som er forbundet med isolation, jf. bekendtgørelsens § 86.

Bestemmelserne i varetægtsbekendtgørelsens §§ 82-86 gælder alle varetægtsarrestanter, som isoleres efter rettens bestemmelse. For unge under 18 år gælder endvidere reglerne i bekendtgørelse nr. 390 af 17. maj 2001 om behandlingen af 15-17-årige, der anbringes i kriminalforsorgens institutioner. Efter bekendtgørelsens § 13 skal en institution, der modtager en varetægtsarrestant under 18 år, snarest muligt med udgangspunkt i den unges motivation og samlede forudsætninger søge at etablere et særligt behandlingsprogram f.eks. i form af undervisnings- eller aktivitetstilbud for den pågældende.

8.1.2. Strafferetsplejeudvalgets forslag

Strafferetsplejeudvalget har understreget vigtigheden af, at der fortsat arbejdes med foranstaltninger, der kan medvirke til at begrænse belastningen ved varetægtsophold i isolation. Dette skyldes bl.a., at der også efter en gennemførelse af udvalgets forslag vil kunne forekomme isolationsfængslinger af længere varighed.

Strafferetsplejeudvalget finder i den forbindelse ikke behov for at foretage en ændring af retsplejelovens § 776, der allerede indeholder den fornødne hjemmel til at fastsætte administrative forskrifter om øget personalekontakt mv. for varetægtsarrestanter, der er anbragt i isolation efter rettens bestemmelse.

Der henvises til betænkningens side 141.

8.1.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med Strafferetsplejeudvalget i, at der ikke er behov for at foretage en ændring af retsplejelovens § 776.

For så vidt angår de gældende administrative regler om særlig personalekontakt, udvidet adgang til besøg, særlig adgang til eneundervisning og bestemte typer af arbejde samt tilbud om regelmæssige og længere-